

החוק וההפעלה שלו - פרק ראשון

העולם וכל מה שבו הוא התודעה האובייקטיבית המותנית של האדם.

תודעה היא הסיבה והמצע ממנו מורכב העולם כולו. לכן עלינו לפנות לתודעה אם נבקש לגלות את סודות הבריאה

ידע של חוק התודעה והשיטה להתנהלות החוק יאפשר לכם להגשים את כל מה שאתם חושקים בו. מאובזרים עם ידע מעשי של חוק זה, אתם יכולים לבנות ולשמר עולם אידיאלי.

תודעה היא המציאות היחידה, במובן האמיתי ביותר של המילה. מציאות זו יכולה להדמות לנהר המחולק לשני חלקים, המדוע והתת מדע. בכדי לתפעל את חוק התודעה, נחוץ להבין את מערכת היחסים בין המדע לתת מדע. המדע הוא אישי ובורר והתת מדע הוא בלתי אישי ואינו בורר. המישור המדע הוא התוצאה, ומישור התת מדע הוא הסיבה. שני היבטים אלו מייצגים את החלוקה בין הזכרי והנקבי של התודעה. המדע הוא זכרי והלא מדע נקבי. המדע מביא רעיונות ומטמיע את אותם רעיונות על התת מדע. התת מדע מקבל רעיונות אלו ומעניק להם מבנה וביטוי.

על פי חוק זה – קודם מתעברים ברעיון ואז מטמיעים את הרעיון המעובר על התת מדע – כל הדברים מתפתחים מהתודעה. ובלי הסדר הזה דבר לא נוצר. המדע מטמיע את התת מדע בשעה שהתת מדע מבטא כל מה שהוטמע ליו.

התת מדע אינו מייצר רעיונות אלא מקבל את מה שההכרה המדעית מרגישה כאמת ובאופן שידוע רק עבורו הוא מוליד אובייקטים מאותם רעיונות.

אם כן, דרך היכולת שלנו לדמיין ולהרגיש את החופש לבחור את הרעיון שאנחנו הוגים בו, יש לנו שליטה על הבריאה. שליטה על התת מדע מיושמת דרך שליטה על הרעיונות והרגשות שלכם.

המכניקה של הבריאה נסתרת במעמקי התת מדע, האספקט הנקבי או הרחם של הבריאה. היא הוגה ברגשות כעובדות המתקיימות בתוכה ומתוך הנחה זו ממשיכה לתת לזה ביטוי. התהליך היצירתי מתחיל עם רעיון ויחד עם המחזוריות הרגשית שלו מסתיים בדחף לפעול.

רעיונות מוטמעים בתת מדע דרך המדיום הרגשי, אין רעיון שיכול להרשים את התת מדע עד שהוא מורגש, אבל ברגע שהוא מורגש – בין אם ברגש טוב, רע או אדיש – עליו לבוא לידי ביטוי. הרגש הוא המדיום היחיד אשר דרכו רעיונות מונגשים לתת מדע. אם כן מי שאינו שולט ברגש שלו יכול בקלות להטמיע בתת מדע מצבים בלתי רצויים. שליטה ברגש אינה מרמזת על הדחקה או בלימה של הרגשות שלכם אלא המשמעת של העצמי לדמיין ולבטא את אותם רגשות אשר יתרמו לשמחה שלכם. שליטה ברגש שלכם היא הדבר החשוב ביותר לחיים שמחים ומלאים. לעולם אל תעודדו רגשות לא נעימים, או תחשבו בחיבה על עוולה בכל

מצב וצורה. על תשהובחוסר השלמות שלכם ושל אחרים. לעשות זאת אומר שאתם מייצרים רשמים על התתמודע שלכם עם אותם מגבלות. מה שאתם לא רוצים שיעשה לכם, אל תרגישו שזה נעשה לכם או לאחרים. זהו החוק השלם לחיים מלאים ושמחים. כל השארהם הערות נוספות.

כל רגש מייצר הטבעהבתתמודע ורק אם יש רגש חזק יותר המנוגד לו, הוא יהיה חייב לבוא לידי ביטוי. הרגש הדומיננטי מתוך שניהם הוא זה שיבוא לידי ביטוי. אני בריאה חזק יותר מההרגשה שאני אהיה בריאה להרגיש אני אהיה זה להודות שאני לא. מה שאתם מרגישים שאתם תמיד שולט במה שאתם מרגישים שאתם רוצים להיות. אם כן, בכדי להגשים, על הכוונה להיות מורגשת במצב קיים בניגוד למצב שאינו קיים.

התחושות קודמות להגשמה והן היסודות עליהם כל הגשמה נשענת. היו זהירים עם מצבי הרוח שלכם והרגשות שלכם, מכיוון שיש חיבור תמידי בין הרגשות שלכם ועולם התופעות. הגוף שלכם הוא מסננת רגשית והוא מכיל את הסימנים הברורים של הרגשות הנפוצים. הפרעות רגשיות ובמיוחד רגשות מודחקים הם הסיבה לכל המחלות. להרגיש בעצמה על משהו שגוי בלי לומר או לבטא את הרגשות היא תחילתה של מחלה – חוסר נוחות – גם בגוף וגם בסביבה. אל תתערבבו ברגש של חרטה או כישלון מכיוון שתסכול או אדישות כלפי המושא שלכם מייצר מחלה.

חשבו ברגשיות רק על מצבים שאתם מבקשים להגשים. להרגיש את המציאות של המצב הרצוי ולחיות ולפעול מאותה ידיעה היא הדרך לכל מה שאנו קורים ניסים. כל השינויים בביטוי מגיעים דרך שינוי ברגש. שינוי ברגש הוא שינוי בגורל... כל בריאה מתרחשת במישור של התתמודע. מה שעליכם לבסס את כן זה שליטה בהתבוננות על ההתנהלות של התתמודע, זאת אומרת שליטה על הרעיונות והרגשות שלכם.

מזל טוב או תאונה אינם אחראים על הדברים שקורים לכם, גם לא הגורל שנקבע מראש הוא התסריטאי של המזל הטוב או הרע שלכם. הרשמים שעל התתמודע קובעים את התנאים של עולמכם. התתמודע אינו סלקטיבי. הוא אינו אישי ואינו מכבד בני אדם. התתמודע אינו מוטד לגבי האמת או השקריות של הרגשות שלכם. הוא תמיד מקבל את מה שאתם מרגישים כאמת הסופית. הרגש הוא ההסכמה של התתמודע לאמת המוצהרת כאמת הנכונה. היותו זוהי האיכות של התתמודע, אין דבר שאינו בלתי אפשרי לאדם. מה שההכרה של האדם יכולה לעלות על דעתה הולך הרגיש כאמת, התתמודע יכול ומחויב לבטא בחומר. הרגשות שלכם יוצרים את הדפוסים מהעולם שאתם בוראים, ושינוי של הרגש הוא שינוי של הדפוס.

התתמודע לעולם אינו כושל לבטא את מה שנרשם עליו. ברגע שהוא מקבל רישום, הוא מתחיל לעבוד על הדרכים של הביטוי שלו. הוא מקבל את הטבעה הרגשית, את הרגשות שלכם, כעובדה הקיימת בתוכו ומיד נערך לייצר את הביטוי

שלו בעולם החומרי כתמונת מראה של אותם רגשות. התתמודע אינו משנה לעולם את האמונות המתקבלות על ידי האדם. הוא מצייר/מעתיק אותם לפי הפרט הקטן ביותר בין אם זה לטובה או לא.

בכדי להטביע את התתמודע עם מצברצוי, עליכם לייצר את הרגשות שאתם הייתם מרגישים אם הרצון שלכם היה מתממש. כאשר אתם מגדירים את המושא (אובייקט) שלכם, עליכם להתעסק עמו בלבד. אין להתעסק עם אופן הביטוי או הקשיים המעורבים בדבר. לחשוב באופן רגשי על כל מצב יוצר רישום על התתמודע. אם כן, אם אתם שוהים עם הבעיות, המגבלות או העיכובים, התתמודע בהיותו לא סלקטיבי מטבעו, מקבל את הרגשות של קושי ועכבות כבקשתכם וממשיך לייצר אותם בעולמכם החיצוני.

התתמודע הוא הרחם של הבריאה. הוא מקבל את הרעיון לתוכודרך הרגשות של בני האדם. הוא לעולם אינו משנה רעיון שהתקבל, אבל הוא תמיד נותן לו צורה. אם כך התתמודע מצייר את הרעיון בצלם ובדמות הרגש שהתקבל. להרגיש רמה של חוסר אונים או אי מסוגלות אומר ליצור הטבעה על התתמודע עם רעיון של כישלון.

למרות שהתתמודע משרת נאמנה את בני האדם, אין להסיק מכך שהקשר הוא של משרת ומאסטר כפי שנתפס בזמנים עתיקים. הנביאים הקדומים קראו לו העבד ומשרת האדם. פול הקדוש האניש אותו כאישה ואמר: "האישה צריכה להיות כפופה לגבר בכל דבר". התתמודע אכן משרת את האדם באופן נאמן ומעניק צורה לרגשותיו. עם זאת, לתתמודע יש דחייה ברורה לכפייה והוא מגיב טוב לשכנוע בניגוד לצייו. אם כך הוא דומה יותר לאישה אהובה ממשרתת.

" הבעל הוא הראש של האישה", אולי לא מדויק ביחס לגבר ואישה במערכת יחסים ארצית, אבל זה נכון בהקשר של המדע והתתמודע, או האספקט הזכרי והנקבי של התדעה. המסתורין אליו פול מתייחס כאשר הוא כתב, "זהו מסתורין גדול... מי שאוהבת אשתו, אוהב את עצמו.... ושניהם היו לגוף אחד / בשר אחד" מתייחס בפשטות למסתורין של התדעה. תדעה היא באמת אחת ובלתי ניתנת לחלוקה אבל לטובת הבריאה היא מתגלה מחולקת לשניים.

המודע (נשוא) או האספקט הזכרי הינו הראש והאיכות היותר דומיננטית ביחס לתתמודע (המושא) או האספקט הנקבי. עם זאת ההנהגה אינה של דיקטטור אלא של מאהב. על ידי הנחה שהרגש שלכם מצביע כבר על הקיום של האובייקט אותו אתם מבקשים לעצמיכם, התתמודע מונע לבנות בצלמו המדויק של ההנחה שלכם. התשוקות שלכם אינם מתקבלות על ידי התתמודע עד אשר אתם מגלמים את הרגש של הקיום שלהם, מכיוון שרק דרך הרגש הרעיון מתקבל בתתמודע ורק דרך הקבלה של התתמודע אותו דבר יכול להתממש.

קל יותר לייחס את הרגשות שלכם בהתאם לאירועים שנראים בעולם מאשר להודות שהתנאים של העולם משקפים את הרגשות שלכם. עם זאת, זוהי אמת נצחית שהחוץ משקף את הפנים. "כמו שבפנים, ככה

בחוץ". "אדם לא יכול לקבל דבר אלא אם הוא מקבל אותו מגן העדן" ו
"ממלכתגן העדן נמצאת בתוככם". דבר לא מגיע מבחוץ. הכול נובע
מתוכנו – מהתודעה. זה בלתי אפשרי עבורכם לראות מעבר לתכולה של התודעה שלכם.
העולם שלכם עם כל הדקויות והפרטים שבו הוא גילום התודעה שלכם בצורה. מצב
אובייקטיבי הוא העד להטמעות ולרשמים מהתתמודע שלכם. שינוי ברשמים מתבטא בשינוי
הביטוי.

התתמודע מקבל את כפי שאתם מרגישים אותו כאמת ומכיוון
שהבריאה היא תוצר של הטמעות מהתתמודע, דרך הרגשות שלכם אתם מחליטים על
הבריאה. אתם מי שאתם רוצים להיות והסירוב שלכם להאמין בזאת היא
הסיבה היחידה שאתם לא רואים זאת. לחפש בחוץ את מה שאתם לא
מרגישים בתוככם, הוא חיפוש שוא, מכיוון שאנו לעולם לא מוצאים את
מה שאנו רוצים, אנו מוצאים רק את מה שאנחנו. בקצרה, אתם המבטאים והבעלי סרק את
מה שאתם מודעים אליו או מה שנמצא בבעלותכם. "למי שיש, ניתן". להימנע מההוכחה של
החושים ולהתאים את הרגשות ביחס לכוונה המוגשמת היא הדרך להגשמה של התשוקות
שלכם.

התמחות בשליטה עצמית אל מול המחשבות והרגשות שלכם הוא ההישג הגבוה ביותר שלכם.
עם זאת עד אשר שליטה עצמית מוחלטת מתבססת, למרות מה שנראה למראית עין, אתם
מרגישים את מה שאתם רוצים להרגיש, עשוי שיש שינה ושבטינה ופילה לעזור לכם להגשים את
המצבים הרצויים. אלו הם 2 שערים לתוך התתמודע

פרק 2 – שינה

שליש מחיינו על האדמה אנחנו מעבירים בשינה, והיא דלת טבעית אל התתמודע.
לכן אנו עוסקים בה כעת. החלק המודע אשר תופס שני שלישי מחיינו על האדמה
נמדד על ידי תשומת הלב שאנו מעניקים לשינה. ההבנה שלנו אותה והעונג ממה
ששינה מביאה לנו, גורמת לנו לילה אחר לילה לבקש אותה כאילו קבענו דייט עם
מאהב.

"בחלום, בחזון הלילה, כאשר שינה עמוקה נופלת על האדם, בשכחה על המיטה, היא
פותחת את אוזניהם של הגברים וחותמת את הנחיותיהם". השינה והתפילה, הם
מצבים דמוי שינה שבני האדם נכנסים לתתמודע שלהם ומטביעים את הרשמים
שלהם ומקבלים הנחיות. במצבים הללו המודע והתתמודע מתאחדים באופן יצירתי.
הזכרי והנקבי הופכים לבשר אחד.

שינה היא הזמן שבה הזכרי או ההכרה המודעת חוזר מעולם החושים ומבקש את
המאהבת שלו או ההכרה הלא מודעת. התתמודע – שלא כמו אשת העולם

המתחנת עם בעלה בכדי לשנות אותו – חסרת תשוקה לשנות את המודע, את מצב הערות, היא אוהבת אותו כפי שהוא ובנאמנות מייצרת/מציירת את דמותו בעולם התופעות. התנאים והמאורעות של חייכם הם הילדים שלכם הנוצרים מאותה תבנית של התת מודע שלכם המוטבעים בשינה. הם נוצרים בצלמכם ובדמותכם בתיאום עם הרגשות הכמוסים ביותר שלכם המגלים לכם את עצמיכם.

"כמו בשמיים כך על האדמה". כפי שזה בתת מודע כך זה על פני האדמה. כל מה שיש לכם בתודעה בשעה שאתם הולכים לישון הוא המידה של הביטוי שלכם במהלך שני שלישי מחייכם הערים. דבר לא עוצר אתכם מלהגשים את המטרות שלכם חוץ מהכישלון להרגיש שאתם כבר מי שאתם מבקשים להיות, או שאתם כבר הבעלים של הדבר אותו אתם מבקשים לעצמיכם. התת מודע שלכם נותן צורה לתשוקות שלכם רק כאשר אתם מרגישים את הכוונה שלכם מוגשמת.

חוסר המודעות שבשינה הוא מצב נורמלי של התת מודע. מכיוון שכל הדברים באים מתוכם, והתפיסה שלכם את עצמיכם קובעת מה שבא, עליכם תמיד להרגיש את הכוונה מוגשמת לפני שאתם מרפים לשינה. אתם לעולם לא מוציאים עמוק מתוכם את מה שאתם רוצים. אתם תמיד מוציאים את מי שאתם, ואתם הוא מי שאתם מרגישים שאתם כמו כן מה שאתם מרגישים שהינו אמיתי לאחרים.

כדי להיות מוגשמים, על הכוונה להיות פתורה במובן הרגשי או להרגיש שזה כבר מתקיים או להיות עדים למצב המבוקש. ניתן לעשות זאת על ידי הרגשת הכוונה כאילו היא כבר מוגשמת. הרגש אשר בא כתגובה לשאלה "איך ארגיש כאשר הכוונה שלי מוגשמת?" הוא הרגש שצריך לנהל ולשלוט בתשומת הלב שלכם בשעה שאתם מרפים אל שינה. אתם חייבים להיות בתודעה של הוויה, או שכבר השגתם את מה שאתם רוצים להיות או שיהיה לכם לפני שאתם שוקעים לשינה.

ברגע שאנחנו ישנים, לאדם אין חופש בחירה. כל מצב השינה שלו מנוהל על ידי הקונספט האחרון שנבחר בזמן הערות. מתבקש אם כן שנאמץ תמיד את תחושת ההגשמה והסיפוק לפני שנפרוש לשינה, "בוא לפני עם שירה והכרת תודה" "כנס לשערים אלה בהכרת תודה ולתוך חצרו בברכה". המצב רוח שלך לפני שינה יקבע את מצב התודעה שלך כאשר תהיה בנוכחות עם אהובתך הנצחית, התת מודע. היא רואה אותך בדיוק כפי שאתה מרגיש את עצמך. אם, בשעה שאתה מכין את עצמך לשינה, אתם מאמצים ומשמרים את התודעה של הצלחה דרך הרגש "אני מוצלח", עליכם להיות מוצלחים. שכבו ישר על הגב עם הראש בקו הגוף שלכם. הרגשו שכבר הגשמתם את כוונתכם ובשקט הירגעו לתוך התת מודע.

"שומר ישראל לא ינום ולא ישן" למרות זאת, "הוא מעניק לאהובתו השינה". התת מודע לעולם לא ישן. שינה היא השער דרכו המודע, ההכרה המודעת חוברת באופן יצירתי לתת מודע. השינה מסווה את הפעולה היצירתית בזמן שעולם התופעות חושף אותה. בשינה, האדם מטביע את התת מודע עם התפיסות שלו עצמו.

האם יש תיאור יפה יותר לרומן שבין המודע לתת מודע ממה שנכתב בספר השירים של המלך שלמה? "במיטתי כבר שבועות בקשתי את שאהבה נפשי..... אך אהובי

כמעט ולא מצאתי אותו, אך לא ארפה ממנו עד שאביאו את תוך עירי אל בית אמי ואל חדרי אל מיטתי."

בהכנות לשינה, הרגישו את עצמיכם במצב של כוונה שנענתה ואז הירגעו לתוך התת מודע. הכוונה המוגשמת שלכם היא מה שאתם מבקשים. בעת ליל על מיטתכם, אתם מבקשים את הרגשות של הכוונה המוגשמת כדי שתיקחו אותם אל החדר/היכל של זאת שהרתה/יצרה אתכם, לתוך השינה או לתת מודע אשר נתן בכם צורה כדי שאותה כוונה/בקשה תבוא גם לידי ביטוי. זה הדרך לגלות ולנהל את הכוונות לתוך התת מודע. הרגישו את עצמיכם במצב של הכוונה המוגשמת ובשקט שקעו לתוך השינה.

כל לילה עליכם להרגיש את עצמכם הווים, הבעלים של, ועדים של מה שאתם מבקשים ורוצים שיוגשם.

לעולם אל תלכו לישון כאשר אתם מרגישים לא מעודדים או לא מסופקים. לעולם אל תישנו לתודעה של כישלון. התת מודע שלכם, שמצבו הטבעי הוא שינה, רואה אתכם כפי שאתם מאמינים שאתם, בין אם זה טוב או רע או אדיש, התת מודע ילך בנאמנות ויגלם את אמונותיכם. כפי שאתם מרגישים כך אתם מטמיעים אותה. והיא, המאהבת המושלמת, נותנת צורה לאותם רשמים ומציירת אותם כילדים של אהובה.

"הנך יפה רעייתי, אהובתי, הנך חסרת פגמים", רוח מחשבה זו יש לאמץ לפני השינה. התעלמו ממה שנראה והרגישו שהדברים הם בדיוק כפי שאתם מבקשים אותם, מכיוון ש "הוא קורא לדברים שאינם נראים כאילו הם כן והבלתי נראה מתגלה". להרגיש הרגש של סיפוק הוא לברוא את התנאים אשר ישקפו סיפוק. "סימנים הם העוקבים, הם לא המובילים". הוכחה למי שאתם תעקוב אחרי התודעה שהיא אתם. היא לא תקדים אתכם.

אתם החולמים הנצחיים החולמים חלומות סופיים. החלומות שלכם לוקחים צורה בשעה שאתם מגלמים את הרגש במצב המוגשם שלו. אל תגבילו את עצמיכם לעבר. דעו שדבר אינו בלתי אפשרי לתודעה, התחילו לדמיין מצבים מעבר להתנסויות העבר שלכם. כל מה שהמחשבה שלכם יכולה לדמיין, ניתן להגשמה. מצב האובייקטים (מה שנראה) היה קודם כל במצב סובייקטיבי (בלתי נראה) וקראתם להם לעולם הנראות דרך הגילום של הרגש המבטא אותם.

התהליך היצירתי מתחיל במצב מדומיין ולאחר מכן האמונה במצב המדומיין. תמיד תדמיינו וצפו לטוב ביותר.

העולם אינו יכולה להשתנות עד אשר אתם משנים את התפיסה שלכם עליו. "מה שבפנים, כך בחוץ". מדינות כמו כן אנשים הם רק מה שאתם מאמינים שהם. לא משנה מהי הבעיה, לא משנה היכן היא, לא משנה במי היא עוסקת, אין לכם את מי לשנות אלא את עצמיכם, ואין לכם יריבים או עוזרים אשר יביאו לשינוי בתוכם. כל שעליכם לעשות הוא לשכנע את עצמיכם שאתם באמת חושקים בדבר ורוצים בהגשמתו. ברגע שאתם מצליחים לשכנע את עצמיכם במציאות שאתם מבקשים לעצמיכם תוצאות מגיעות בכדי לאשר את אמונתכם. לעולם אל תציעו לאחרים איך

הם צריכים להיות כלפיהם. במקום זאת שכנעו את עצמיכם שהם כבר מי שאתם רוצים מהם להיות.

הגשמת רצונותיכם מושגת דרך החוויה הרגשית המקושרת לאותו רצון שהוגשם. אינכם יכולים להיכשל אלא אם לא תצליחו לשכנע את עצמיכם במציאות של הכוונה שלכם. מצב הערות שממלאת 2/3 מחייכם על הארץ מייצג עדות לרשמים על התת מודע שלכם. הפעולות והמאורעות של היום הם התוצאה. הם לא הסיבה. חופש רצון הוא רק חופש בחירה. "בחרו היום את מי לשרת". יש לכם את החופש לבחור איזה מצב רוח תגלמו, אבל הביטוי של אותו מצב רוח הוא הסוד של התת מודע. התת מודע מקבל רשמים רק דרך הרגשות של האדם בדרך הידועה רק לו, מעניק לאותם רשמים צורה וביטוי. הפעולות של האדם נקבעות על ידי ההטבעות של התת מודע שלו. האשליה של רצון חופשי, האמונות בחופש פעולה, הם בערות הנובעת מהסיבה שגורמת לו לפעול. הוא חושב את עצמו חופשי מכיוון שהוא שכח את הקשר בינו לבין המאורעות.

אדם ער נמצא בהכרח תחת הצורך לבטא את ההטבעות שבתת מודע שלו. אם בעבר הוא ביטא עצמו לא בחכמה, תן לו להתחיל לשנות את המחשבות והרגשות שלו, מכיוון שרק כאשר הוא עושה זאת, עולמו ישתנה.

אל תבזבז אף רגע על חרטה, מכיוון שלחשוב רגשית על הטעויות של העבר זה לחזור על הדבר. "תן למתים לקבור את המתים". פנו הרחק ממה שנראה לעין והרגישו את מה שמתקיים כאשר אתם מי שאתם מבקשים את עצמיכם להיות.

להרגיש במצב מסוים מייצר את אותו מצב. החלק שאתם משחקים בו על במת העולם נקבע על ידי התפיסה שלכם את עצמיכם. ברגע שאתם מרגישים את הכוונה שלכם מוגשמת ונרגעים בשקט לשינה, אתם ממקמים את עצמיכם בתפקיד הראשי אותו תשחקו על במת העולם מחר, ובזמן שאתם ישנים אתם עושים חזרות ומקבלים הנחיות לגבי תפקידכם. הקבלה של סוף התהליך באופן אוטומטי מביא את הכלים להגשמה. אל תטעו לגבי זה. אם בשעה שאתם מתכוננים לשינה אתם לא מרגישים באופן מודע את המצב של הרצון המבוקש, אתם תיקחו איתכם אל חדרה של מי שהרתה אתכם את סך כל התגובות והרגשות של מצב הערנות. ובשעה שתשנו אתם תקבלו הוראות שעל פיהם תפעלו ביום שאחרי. אתם תתעו לחשוב שאתם סוכנים חופשיים, ולא תבינו שכל פעולה ואירוע מהיום שעבר נקבע על ידי האמונות העצמיות שלכם בזמן שאתם נרדמים. איך שאתם מרגישים ומגיבים לדרמה של החיים, אבל הדרמה – הפעולות, האירועים וצירופי המקרים של היום – כבר נקבעו מראש.

אלא אם אתם באופן מודע ומכוון תגדירו את היחס של ההכרה שלכם באופן שאתם הולכים לישון, באופן לא מודע הולכים לישון אל תוך הגישה הפוכה המורכבת מכל הרגשות והרשמים של היום שעבר. כל תגובה מייצרת הטבעה לא מודעת ואם אתם לא מביאים תגובה הפוכה וחזקה יותר למרחב של התת מודע, הם יהפכו לתוצר של פעולות עתידיות.

רעיונות עטופים ברגשות הינם פעולה יצירתית. השתמשו ביצירתיות האלוהית שבכם בחכמה. דרך היכולת שלכם לחשוב ולהרגיש, יש לכם סמכות על כל הבריאה. בשעה

שאתם ערים, אתם גננים הבוחרים בזרעים לגינתכם, אבל "אם תירס חיטה נופל לאדמה ומת, הוא לבד. אבל אם הוא מת, הוא מביא לאחר מכן הרבה פירות". ההתעברות העצמית שלכם בשעה שאתם הולכים לישון הוא אותו גרעין שהפלתם לאדמה של התת מודע שלכם. כניסה לשינה בהרגשה מסופקת ושמחה מכתובה תנאים ואירועים להראות בעולמכם אשר מאשרים את הגישה ההכרתית הזאת.

שינה היא שער לגן העדן. מה שאתם לוקחים עמכם זה את הרגש שאתם מביאים החוצה כתנאים, פעולות או אובייקטים בחלל. לכן שינה היא הרגשה של כוונה מוגשמת. "מה שבתודעה, כך על האדמה"

פרק 3 – תפילה

תפילה כמו שינה, גם היא כניסה לתת מודע. "כאשר אתם מתפללים, כנסו לארון שלכם ולאחר שסגרתם את הדלת, התפללו לאביכם הסודי ואביכם הסודי יתגמל אתכם בגלוי"

תפילה היא אשליה של שינה אשר מפחיתה את הרשמים של העולם החיצוני ושמה את ההכרה במצב קבלה להצעות מבפנים. המחשבה בתפילה נמצאת במצב של רגיעה וקבלה דומה להרגשה המושגת לפני שאנו נכנסים למצב שינה.

תפילה היא לא כל כך מה שאתם מבקשים בה והאופן שאתם מכינים את עצמיכם לקראתה. "כל מה שאתם מבקשים לעצמיכם, כאשר אתם מתפללים מתוך אמונה שקיבלתם את מה שאתם מבקשים, תקבלו". התנאי היחיד המתבקש הוא שתאמינו שהתפילות שלכם כבר הוגשמו.

התפילות שלכם ייענו אם אתם מרגישים את הרגשות שהייתם מרגישים אם הייתם משיגים את מה שאתם מבקשים לעצמיכם. ברגע שאתם מקבלים את הכוונה כעובדה מוגמרת התת מודע מוצא דרכים להגשמתה. כדי להתפלל באופן מוצלח, עליכם להיענות לכוונה, זאת אומרת להרגיש אותה מוגשמת.

האדם הדיציפלינרי / המשמעתני תמיד נמצא בתיאום עם הכוונה כעובדה מוגמרת. הוא יודע שתודעה היא המציאות היחידה, שרעיונות ורגשות הן עובדות של תודעה והם אמיתיים כמו אובייקטים בחלל. הוא לא לעולם לא מתערבב ברגשות שאינם תורמים לשמחתו, מכיוון שרגשות הם הסיבות לפעולות ולנסיבות של חייו. מצד שני, האדם הלא דיציפלינרי/הלא משמעתני מתקשה להאמין למה שלא נתפס בחושים ובדרך כלל מקבל ודוחה רק על סמך נראות חושית. בגלל נטייה זו להסתמך על ההוכחה שבאה מהחושים, הכרחי לכבות אותם לפני תחילת תפילה, לפני ניסיון להרגיש את מה שאנו לא חווים דרכם. כל פעם שאתם במצב מחשבתי "אני הייתי

רוצה ל.. אבל אני לא יכול", ככל שאתם מנסים חזק יותר, כך אתם פחות מצליחים. אתם לעולם לא מושכים אליכם את מה שאתם רוצים אבל תמיד מושכים אליכם את התודעה שהיא אתם.

תפילה היא אומנות של להרגיש את ההוויה, את הקיום של מה שאתם רוצים. כאשר החושים מאשרים את ההיעדרות של בקשתכם, כל מאמץ מודע להתנגד לאותה חוויה מיותרת ונוטה להעצים את המצב הקיים.

תפילה היא אומנות ההכנעה של הכוונה ולא כוחניות כלפיה. כל פעם שאתם מרגישים בקונפליקט עם הכוונה שלכם, הרגש ינצח. הרגש הדומיננטי יבטא עצמו בקביעות. על התפילה להיות ללא מאמץ. הניסיון לתקן גישה מחשבתית בשעה שהחושים מונעים זאת, היא קטלנית.

כדי להכניע בהצלחה כוונה כעובדה מוגמרת, עליכם ליצור מצב פסיבי, סוג של חלימה או התבוננות מדיטטיבית הדומה לרגשות המקדימים לשינה. במצב רגוע כזה, המחשבה פונה מהעולם האובייקטיבי ובקלות חשה את המציאות של העולם הסובייקטיבי. זהו מצב שבו אתם מודעים ויכולים ממש לנוע בו או לפתוח את עיניכם אבל אין בכם תשוקה לכך.

דרך קלה ליצור מצב פסיבי זה הוא להירגע על כיסא נוח או מיטה. אם זאת מיטה, שכבו ישר על הגב עם הראש שלכם בקו אחד עם גופכם, עצמו את עיניכם ודמיינו שאתם רדומים. הרגישו – אני רדומה, כל כך רדומה, כל כך כל כך רדומה. לאחר זמן מה, תחושה מרוחקת מלווה בעייפות ואובדן רצון לנוע עוטפת אתכם. אתם מרגישים מנוחה נעימה ונוחה ואין בכם שום דחף לשנות את המנח שלכם, למרות שבנסיבות אחרות זה לא היה לכם נוח. כאשר מצב פסיבי זה מושג, דמיינו שהגשמתם את כוונתכם – לא איך זה הוגשם, אלא פשוט כוונה מוגשמת. דמיינו בצורת תמונה את מה שאתם רוצים להגשים בחיים, ואז הרגישו את עצמיכם כאילו הגשמתם זאת. המחשבות מייצרות תנועות דיבור קטנות שאולי יישמעו במצב הפסיבי כתפילה ללא הצהרה.

עם זאת דרגה זאת של פסיביות אינה הכרחית להגשמת התפילות שלכם. כל מה שנדרש הוא ליצור מצב פסיבי ולהרגיש את הכוונה מגושמת.

כל מה שאתם בכלל יכולים לרצות או לחשוך בו כבר שלכם. אינכם זקוקים לעוזרים כדי לתת לכם זאת. הוא שלכם כעת. קראו לרצונותיכם לחיים על ידי דמיון והרגישו את הרצון מוגשם. כפי שהסוף מתקבל, אתם הופכים לגמרי אדישים לאפשרות של כישלון, מכיוון שקבלת סוף הבקשה מטעינה את הדרכים לאותו סיום. כאשר אתם תגוחו מזמן התפילה זה יהיה כאילו הראו לכם הופעה של סוף שמח ומוצלח למרות שלא הראו לכם כיצד אותה תוצאה הושגה. עם זאת, היותכם עדים לסיום, למרות שיכולות להיות התרחשויות מאכזבות, אתם נשארים רגועים ובטוחים בידיעה שהסוף הוגדר בשלמות.

"לא בכוח, ולא בעצמה, אלא על ידי נשמתי, אדון האורחים אמר"

כנסו אל הנשמה של המצב הרצוי על ידי הרגשת הרגשות שיתקיימו בכם כאשר אתם מי שאתם רוצים להיות. בשעה שאתם תופסים של המצב הרצוי, אתם משוחררים מכל מאמץ לגרום לזה לקרות מכיוון שזה כבר קרה. יש רגשות מובהקים הקשורים לכל רעיון שנמצא במחשבה של האדם. תפסו את הרגשות הקשורים לכוונה המוגשמת שלכם על ידי הרגשת הרגשות שיתקיימו בכם כאשר הכוונה שלכם תתגשם והכוונה שלכם תגשים את עצמה.

אמונה היא הרגשה. "על פי אמונתכם (רגשותיכם) כך יהיה". אתם לעולם לא מושכים את מה שאתם רוצים, אלא תמיד את מה/מי שאתם. כפי שאדם הוא, כך הוא יראה. "עבור מי שיש לו, יינתן לו ועבור מי שאין לו, יילקח ממנו". מה שאתם מרגישים כלפי עצמיכם, זה מי שאתם, וניתן לכם לפי אמה זאת. לכן הרגישו את הרגשות שיהיו שלכם כאשר אתם כבר הגשמתם את כוונתכם והיא כבר שלכם, וכוונתכם תהיה חייבת להיות מוגשמת.

"אלוהים יצר את האדם בצלמו ודמותו". "אפשרו להכרה זאת להיות בכם, זאת שעברה גם ביהושע הצלוב עצמו, שהיה בדמות האלוהים, מחשבות אינם שודדות כדי להיות שווים עם האלוהים". אתם מי שאתם מאמינים את עצמיכם להיות. במקום להאמין באלוהים או ביהושע – האמינו שאתם אלוהים או יהושע. "מי שמאמין עליו, עושה את העבודה שאני עושה". יהושע לא מצא שזה מוזר לעשות את עבודת האלוהים מכיוון שהוא האמין שהוא עצמו אלוהים. "אני ואבי אחד הם". טבעי לעשות את העבודה של האחד שאתם מאמינים את עצמיכם להיות. לכן חיו בהרגשה של היותכם האחד שאתם רוצים להיות וכך יהיה.

כאשר אדם מאמין בערך של העצה שהוא מקבל ומיישם אותה, הוא מבסס בתוכו את המציאות של הצלחה.